

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/2/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125011361
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8125011361.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša a sudcov JUDr. Jaroslava Bugeľa a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA, na verejnom zasadnutí konanom dňa 04.03.2026, v trestnej veci obč. A. B., pre zločin zabitia podľa § 147 ods. 1 Tr. zákona a iné, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/59/2025 zo dňa 07.10.2025, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie prokurátora.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Prešov napadnutým rozsudkom sp. zn. 33T/59/2025 zo dňa 07.10.2025 uznal obžalovaného A. B. vinným zo spáchania zločinu zabitia podľa § 147 ods. 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zákona a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona, ktorý spáchal tak, že

dňa 13.04.2025, v čase okolo 16.45 hod., po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov, na mieste verejnosti prístupnom, a to na ulici v rómskej osade obce C. D. pred rodinným domom s popisným číslom XXX, po predchádzajúcej slovnej hádke s E. B., tohto fyzicky napadol, a to tak, že ho udrel najmenej jedenkrát do oblasti hlavy kovovým nadstavcom lopaty, ktorú držal v tom čase v rukách, čím tak svojim konaním spôsobil pošk. E. B. zranenia, a to zlomeninu dvoch rebier vpravo a zlomený výbežok 11 a 12 hrudného stavca a ťažký úraz hlavy a mozgu, ktoré si vyžiadali neurochirurgický operačný výkon v UNLP Košice spočívajúci v odstránení časti kosti lebky a kostných úlomkov vpravo s odsatím ložiska zakrvácania v mozgu pod tvrdou plenou a pavučnicou s následnou hospitalizáciou vyžadujúcou potrebu základných životných funkcií bez vlastnej dychovej aktivity spotrebou napojenia na dýchací prístroj, pričom následkom fyzického napadnutia zo strany obvineného A. B. došlo dňa 25.4.2025 k úmrtiu poškodeného E. B. a zároveň dňa 13.04.2025, v čase okolo 16.45 hod., po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov, na mieste verejnosti prístupnom, a to na ulici v rómskej osade obce C. D. pred rodinným domom s popisným číslom XXX, po predchádzajúcej slovnej hádke s E. F., túto fyzicky napadol lopatou a s kovovým nadstavcom lopaty ju udrel jedenkrát do tváre, čím takto svojim konaním spôsobil pošk. E. F. zranenia, a to pomliaždenie lícovej oblasti vľavo s tržnozmliaždenou ranou ľavého líca s dĺžkou liečenia 16-18 dní, a následne lopatou s kovovým nadstavcom udrel E. B. jedenkrát po pravej ruke, čím takto svojim konaním spôsobil pošk. E. B. zranenia na pravej ruke, a to otvorenú zlomeninu proximálneho článku malíčka pravej ruky, dve tržné rany malíčka pravej ruky s dobou liečenia 38-40 dní.

Za to mu súd uložil podľa § 147 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona pri existencii pohľadujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona a existencii priťažujúcej okolnosti § 37 písm. h/ Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 39 ods. 5 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere štyroch rokov a osem mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku obžalovanému uložil povinnosť z titulu nároku na náhradu škody zaplatiť poškodenej Dôvere z. p. a. s., Cintorínska 5, 949 01 Nitra, IČO: 35942436 sumu 32 364,07 Eur, VŠZP a. s., pobočka Prešov, Kúpeľná 5, Prešov, IČO: 359378740 sumu 491,70 Eur do tridsiatich dní od právoplatnosti rozsudku.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku poškodenú E. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. D. XXX, okr. F. s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Dňa 15.10.2025 Okresný prokurátor v Prešove podal odvolanie proti rozsudku. Odvolanie smeruje proti výroku o treste. Prokurátor svoje odvolanie odôvodnil podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 04.12.2025. Prokurátor konštatuje, že súd uloženie trestu odňatia slobody znížením o jednu tretinu pod dolnú hranicu trestnej sadzby u obžalovaného odôvodnil tým, že sú splnené podmienky podľa § 39 ods. 5 Tr. zákona a že vzhľadom na všetky okolnosti prípadu tento trest považoval za primeraný, zákonný, spravodlivý a postačujúci na dosiahnutie účelu Trestného zákona, a to tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie. S týmto výrokom sa nestotožňuje, preto podáva odvolanie proti výroku o treste. Domnieva sa, že okresný súd pri rozhodovaní o treste, predovšetkým o jeho výmere, nedostatočne zohľadnil všetky zásady ukladania trestu tak, ako sú uvedené v § 34 Tr. zákona. V tejto súvislosti poukázal na § 34 ods. 1 Tr. zákona a § 34 ods. 4 Tr. zákona.

Prokurátor zdôrazňuje, že priznanie obžalovaného ku spáchaniu trestného činu nie je, ani nemôže byť výnimočnou okolnosťou, ktorou možno odôvodniť zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Poľahčujúce okolnosti a ich zisťovanie pomeru k priťažujúcim okolnostiam majú význam len pri úprave stanovenej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 3, ods. 4 Tr. zákona. Zastáva názor, že u obžalovaného neboli splnené podmienky na postup podľa § 39 ods. 5 Tr. zákona. Okresný súd žiadnym relevantným spôsobom neodôvodnil, čo ho k takémuto postupu viedlo. Priznanie sa obžalovaného nemôže byť jediným relevantným dôvodom, musia sa k tomu pridružiť aj ďalšie spôsobilé dôvody, resp. okolnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu alebo spočívajú v pomeroch obžalovaného, teda okolnosti, ktoré charakterizujú osobu obžalovaného. Okresný súd sa však týmito okolnosťami nezaoberal. Má za to, že okresným súdom uložený trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu trestnej sadzby, nezodpovedá zásadám pre ukládanie trestu a je potrebné v prípade obžalovaného tento trest sprísniť.

V prípade obžalovaného nešlo o jeho prvý trestný čin, keďže z odpisu z registra trestov vyplýva, že doposiaľ bol sedemkrát súdne trestaný. Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/74/2013 zo dňa 13.01.2014 bol uznaný vinným zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona, za to mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, pre výkon uloženého trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, trest vykonal 21.11.2015. Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/56/2016 bol uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona, za to mu bol uložený trest povinnej práce v trvaní 300 hodín, ktorý vykonal dňa 09.12.2016 a na odsúdeného sa hľadí ako keby nebol odsúdený. Naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/8/2022 zo dňa 18.03.2022 bol uznaný vinným z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest povinnej práce v trvaní 250 hodín, ktorý vykonal dňa 12.07.2022 a hľadí sa na neho akoby nebol odsúdený.

Podľa § 147 ods. 1 Tr. zákona možno za zločin zabitia uložiť trest odňatia slobody v trvaní 7 až 10 rokov, pričom už samotná trestná sadzba vyjadruje stupeň nebezpečnosti konania obžalovaného.

Z výpisu z evidencie priestupkov vyplýva, že obvinený A. B. bol doposiaľ desaťkrát priestupkovo postihnutý, z toho päťkrát za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu.

Prokurátor navrhol, aby vzhľadom na tieto skutočnosti Krajský súd v Prešove ako odvolací súd vyhovel odvolaniu, napadnutý rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/59/2025 zo dňa 07.10.2025 vo výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. poriadku zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku vrátil v tejto časti vec Okresnému súdu Prešov na opätovné prejednanie a rozhodnutie, alternatívne, podľa

§ 322 ods. 3 Tr. poriadku rozhodol sám o uložení prísnejšieho trestu odňatia slobody v zmysle jeho pôvodného návrhu.

Podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 16.12.2025 obžalovaný A. B. zaujal stanovisko k podanému odvolaniu a konštatuje, že žiada, aby odvolaniu prokurátora proti výške trestu nebolo vyhovené a jeho odvolanie bolo zamietnuté, a to z dôvodu, že od samotného začiatku spolupracoval, ku skutku sa priznal, urobil vyhlásenie o vine, čím splnil všetky podmienky pre zníženie trestu. S tým sa stotožnil aj súd prvého stupňa a trest uložený považuje za dostatočný. Toto svoje vyjadrenie doplnil ďalším podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 19.12.2025 a konštatuje, že prokurátor v odvolaní vychádza iba z jeho trestnej minulosti. Výšku požadovaného trestu odôvodňuje iba touto jeho minulosťou, no v predchádzajúcich odsúdeniach je potrebné na neho hľadieť ako na netrestaného. Práve naopak je toho názoru, že orgány činné v trestnom konaní pri posudzovaní jeho konania sa nevysporiadali s právnou kvalifikáciou skutku. Samotné odvolanie prokurátora nemôže znamenať uloženie maximálneho trestu, najmä ak súd bral do úvahy jeho priznanie, úprimnú ľútosť svojho konania a navrhuje, aby krajský súd zamietol odvolanie prokurátora a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na základe riadne a včas podaného odvolania prokurátora krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Na základe tohto preskúmania krajský súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa urobil vyhlásenie, že je vinný. Súd prvého stupňa postupoval v súlade s ustanovením § 257 ods. 1 Tr. poriadku. Po zodpovedaní na všetky položené otázky a po zistení stanoviska strán konania súd prvého stupňa prijal vyhlásenie obžalovaného A. B. a zároveň rozhodol, že nevykoná dokazovanie v rozsahu v akom sa obžalovaný priznal a vykoná iba dokazovanie súvisiace s rozhodnutím o treste a náhrade spôsobenej škody.

Vo vzťahu k výroku o treste súd prvého stupňa oboznámil listinné dôkazy, a to charakteristiky, odpis registra trestov, výpis z evidencie priestupkov.

Zo správy ÚVV a ÚVTOS Prešov vyplýva, že obžalovaný A. B. po nástupe do výkonu väzby mal verbálne nezhody so spolubývajúcimi v cele. Tento incident bol riešený pohovorom. Od spomínanej udalosti sa jeho správanie zmenilo, je na požadovanej úrovni k príslušníkom a zamestnancom zboru, ako aj k obvineným. Dňa 29.04.2025 bol zaradený do oddielu so zmierneným režimom. Disciplinárne odmenený, ani disciplinárne potrestaný nebol, svoj voľný čas trávi sledovaním TV vysielania, hraním spoločenských hier a účasťou na vzdelávacích a záujmových aktivitách realizovaných v ústave. Kontakt s rodinou a priateľmi udržiava formou korešpondencie, telefonovania a návštev. Pracovne zaradený nie je.

Z odpisu z registra trestov vyplýva, že má celkovo sedem záznamov. V prvých troch odsúdeniach nastala fikcia zahľadania podmienených odsúdení, teda hľadá sa naňho, akoby nebol súdne trestaný. Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/70/2013 zo dňa 27.09.2013 bol uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže a iné, za čo mu súd uložil trest odňatia slobody v trvaní jedného roka, na výkon trestu ho zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Z výkonu trestu bol podmienne prepustený dňa 10.12.2013 a bola určená skúšobná doba v trvaní troch rokov. Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/74/2013 zo dňa 13.01.2014 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3To/27/2014 zo dňa 10.10.2014 bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní jedného roka a šesť mesiacov, ide o trest súhrnný, zároveň bol zrušený výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/70/2013 zo dňa 27.09.2013. V ostatných dvoch prípadoch, a to rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/53/2016 zo dňa 22.06.2016 a trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/8/2022 zo dňa 18.03.2022 obžalovanému boli uložené tresty povinných prác, v oboch prípadoch tieto tresty vykonal a hľadá sa naňho ako keby nebol odsúdený.

Súd prvého stupňa ustálil pomer poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Zdôraznil, že pri určovaní výšky trestu prihliadol na ustanovenie § 39 ods. 5 Tr. poriadku. Rešpektujúc toto ustanovenie znížil dolnú hranicu trestnej sadzby a uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere štyroch rokov

a ôsmich mesiacov, ktorý považoval za primeraný, zákonný, spravodlivý a postačujúci na dosiahnutie účelu trestu, tak ako jej vyjadrený v Trestnom zákone.

Pri rozhodovaní o zaradení do príslušného ústavu na výkon trestu zohľadnil tú skutočnosť, že v dobe posledných desiatich rokov obžalovaný bol vo výkone trestu odňatia slobody, preto ho na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia.

K samotnej argumentácii odvolateľa, že samotné priznanie obžalovaného nemôže byť jediným relevantným dôvodom a musia sa pridružiť ďalšie dôvody, okolnosti prípadu na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu spočívajúce v pomeroch obžalovaného na to, aby súd mohol mimoriadne znížiť výkon trestu odňatia slobody.

V tejto súvislosti krajský súd poukazuje že pri vyhlásení o vine na hlavnom pojednávaní platia špecifické podmienky, ktoré sú vyjadrené v § 39 ods. 5 Tr. zákona. Z tohto ustanovenia vyplýva, že nie je potrebné naplnenie zákonom stanovených podmienok, ktoré sú uvedené v § 39 ods. 1 Tr. zákona. Ide o samostatné ustanovenie Trestného zákona upravujúce možnosť mimoriadneho zníženia trestu za použitia analógie v prípade vyhlásenia o uznání viny.

Súd prvého stupňa postupoval správne, ak pri rozhodovaní o treste zohľadnil práve jeho vyhlásenie o vine, postoj obžalovaného bol zrejmy už v štádiu prípravného konania, ktorý aj na hlavnom pojednávaní prezentoval svoju vôľu, že chce uzavrieť dohodu o vine a treste. Nie je zrejme z akých dôvodov prokurátor takúto možnosť vylúčil. Práve postoj obžalovaného v tejto trestnej veci odôvodňujú použitie ustanovenia § 39 ods. 5 Tr. zákona.

Krajský súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa rozhodol správne, rešpektujúce všetky zásady pre ukladanie trestu.

Vzhľadom na tieto skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Uznesenie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.